

par 10. uri pri posestniku Lesjaku v Hrastju.
 tal; g. Virant. — Za okraj sv. Lenart: 9. junija ob 9. uri pri pos. Herman v Par-
 en- 2. uri pri g. Pollan v Navardi; dne 6.
 že 2. uri pri g. Zjutraj pri g. Pečovnik v Čerm-
 pu- 2. uri pri g. Zesler v Zavrhu; dne
 da- 9. junija ob 9. uri pri pos. Eiler v Zg. Rotici;
 at- 9. junija ob 9. uri pri g. Kürbisch v Zg.
 ali 3. uri popoldne v trsem zavodu v
 stil 2. uri pri g. Mar-
 bil 2. uri pri g. Korenu; dne 15. junija ob 9. uri
 šču pri pos. Brezniku v Stanetincih. Govori g. J.
 du. — Za okraj Radgona: dne 20.
 pa ob 9. uri pri g. Ani Polt v Klocah. —
 okraj Zg. Radgona: dne 12. junija pri
 okraj v Sovjaku; 18. junija pri g. Tišlerju
 rani 14. junija pri g. Warzinger
 nel 18. junija pri g. Statzu
 ca- 19. junija pri g. Hold v Čreš-
 ti. vsakokrat ob 9. uri popoldne. Govori
 in Pürcher. — Za okraj Slov. Bistrica:
 tin 3. junija pri g. Škerbinek v Jelovecu; 5.
 ga 3. uri pri g. Goričanu v Gaberniku; 7. junija
 re- 3. uri pri g. Partisku v Verhovlju; 10. junija pri g.
 un- 12. junija v deželnem trtnem
 la- 14. junija pri g. Gallunu v
 kaj 10. uri pri g. Višovišku v sv. Flo-
 k- 2. uri pri g. Višovišku v sv. Flo-
 ku dne 6. junija ob 2. uri pri g. Debelaku
 ga pri Sr. Stermagori. — V okraju Šmarje:
 re 3. junija ob 3. uri v Dvoru; 9. junija ob 10.
 se pri g. Drogenju v Kačjemdolu; 10. junija
 in 11. uri pri g. Kaulich v Sv. Štefanu; 12. ju-
 Na 10. uri pri g. Jenciču v Zibeki; dne 14.
 la 11. uri pri g. Pogelšku v Sv. Emi.
 a. — V okraju Kozje: dne 2. junija pri
 re 2. uri pri g. Sterbec v Velikem Kamnu; 9. junija pri g.
 so 16. junija pri g. Gorjancih; dne 16. junija pri g. De-
 z 16. junija pri g. Žibretu v
 g. 2. uri pri g. Vrbl v Altstrasu; 10. junija pri g.
 a. 14. junija pri g.
 e- 22. pri g. Stampar v Strmecu;
 d- 10. uri depantu v Kummersbergu; vsakokrat
 v 10. uri dop. — Za okraj Ormuž: dne
 bi 10. junija pri g. Rajbu v Korašiču; ob 7. uri pri
 as 12. pri g. Sinko v Kaagu;
 m 19. junija pri grofu d'Avernas v Žerovnicah; 19.
 j- 10. uri pri g. Petovar v Vrebovniku; vsakokrat
 si 10. uri dopoldne. — Z ozirom na izredni
 li pomen poletnega ravnanja s trajem zlasti valed
 ni izredni pomen boja proti peronosperi in ze-
 li nege cepljenja. — leži pač v interesu vsacega
 n o njimi tudi svoje viničarje ter delavce. —

A. Stiegler.

Gosp. trgovec Jurza je bil v času volitev
 „lubo-lakaj“ nedolžnosti čistega hofrata Ploja.
 Jurzor se je nedolžni Ploj vozil, storil je to z
 Jurzevim vozom. Menda mu je zmanjkalo dro-
 ga, da bi si plačal lastnega fijakerja, kakor
 je to zgodilo njegovemu tovarišu, financierju
 in propalemu kandidatu Povaleju v Savinjski
 dolini. Ali človek se mora vendar vprašati: od
 kje ta izredna prijaznost ptujkega trgovca Jurze?
 No, mi vemo, odkod to pride. Gospod Jurza je
 postal bogve zakaj komercialni svetnik. To mu
 je prišel hofrat Ploj in zato je Jurza zdaj
 lakaj hofrata ... Schöne Seelen finden sich zu
 Wasser und zu Land!

Župnik Keček v Stopercah je med volitvami
 biro agitiral za Ploja. Seveda, duševno sta si
 Ploj in Keček precej sorodna; prvi je ločen od
 svoje žene in stoji v sodnijski preiskavi zaradi
 ceke ne preveč lepe zadeve. — Keček pa mora
 plačati vsak mesec precej rajniš za otroka, ka-
 narega je dobila rudarkata Čebin, ker ji je hodil
 Keček „nogo zdraviti“. ... Torej ednaka sta si,
 Ploj in Keček! Ali to vendar ne gre, da si upa
 Keček pribijati plakate za Ploja na cerkev samo!
 In to je storil; še danes, ko pišemo te vrstice,
 na ploji Plojevi plakati na cerkvenem zidovju. Ali
 je Ploj cerkev zidal in plačal? Ali je Keček iz
 svojega kaj za cerkev dal? To je naravnost
 okrutna božjega hrama in zato pač ni
 čuda, da so ljudje hudo razburjeni. Kaj ko
 kakšen kramar svoje plakate po cerkvenem zi-

dovju obešal? Sramota! Kečku pa bomo od-
 slej natanko na prste gledali. In mi ne bomo
 tako usmiljeni, kakor ona kmetica, kateri je ta
 kutar venec iz glave strgal!

Lepi kutar! 27. t. m. so videli ljudje, ki
 so bili slučajno na kolodvoru v Pragerskem,
 prav čudno igró. Neki kot kanon pijani far je
 štokrljal tam po peronu, s odvezanimi hlačami,
 glažek v roki in nadlegoval potnike. Mož je bil
 tako pijan, da se je ljudem kar gnusilo. Sedel
 je potem k neki mizi, pri kateri je bila zbrana
 judovska (!) družba; judje so se seveda zelo zabavali
 in norčevali iz pijanega katoliškega (?) duhovnika (?).
 Potem je prišel pijanec k neki drugi mizi, od
 koder so ga pa gospodi napodili. V vagonu pa
 je dobil pijani kutar neke muzikanta, ki mu je
 igral na harmoniko, da je v zabavo vseh na-
 vzgojih plesal. Taki svinjarji se nahajajo danes
 med našo duhovščino. Splošno se je govorilo,
 da je bil ta duhovniški pijanec kaplan iz
 Majšperga. Opozarjamo višjo cerkveno oblast
 na ta dogodek in smo pripravljeni, našo trditev
 s pričami dokazati. Fej!

Iz Ragoznice nam poroča prijatelj: Ragoz-
 niški prvaki, na čelu jim seveda bahači Brenčiči,
 so si med in po volitvi marsikaj iztuhtali. Zdaj
 pravijo: tisti, kateri so Ornaga volili, bodo od-
 slej nemško govorili; tistim, kateri so glasovali
 za mlinarja Zadravca, boče ta otrohov dal! No,
 ragozniki črnuhi, temu dostavimo mi še to-le:
 tisti, kateri so na komando volili nedolžnosti
 polnega hofrata Ploja, naj si dobijo pri sv. duhu
 pameti, da bi jo i oni ne polomili tako, kakor jo
 je polomil Ploj v tistem gozdičku ...

O Korenu v Kolpergu se nam še piše:
 Martin Koren je letal po občini za volilci in
 agitiral na vse pretege za Pišeka, tako da mu
 je še sape zmanjkalo in je dva para škornjov
 porabil. Lagal je, da hočejo naprednjaki vse
 mašnike požreti in divji zakon vpeljati. No, kar
 se tiče divjega zakona, naj črnuhi le pred svo-
 jimi durmi pometajo. Zakaj pa Pišek ne živi s
 svojo krščansko mu poročeno ženo? Zakaj pa
 je hofrat Ploj ločen od svoje žene? Koren je
 teptal postave in spada zato v luknjo. Baje je
 tudi vino iz kleti nosil za Pišekove volilce. Sod-
 nija bode že preizkala celo zadevo in — Ko-
 renček, Korenček, v luknji si ohladiš vroče kle-
 rikalo srce!

Nova nemška šola. V Sladki gori na Spod.
 Štajerskem se bode sezidala nemška šola. Šolsko
 društvo je darovalo v ta namen 20.000 kron.
 Prvaki se jezijo in tulijo kakor besni, — ali mi
 gremo naprej!

Točal Komaj se je pričelo ozelenjenje in
 že smo doživeli na Sp. Štajerskem točo. 17. t. m.
 je padla velikanska toča v Rogasči Slatini, Sv.
 Trojici, Vel. Rodini, Topolah, Takačevi itd. in
 uničila vso upanje. Skode je najmanj od 40.000
 do 50.000 K. Upati je, da boče oblast enkrat
 uspešno nesrečnejem pomagala!

Tri nesreče v Trbovljah. Rudar Jos. Stopar
 je padel na kup premoga in se težko na roki
 ranil. — Rudar Jos. Ulega je cepil drva in se
 s sekiro težko na nogi ranil. — 53letni rudar
 Franc Merzel pa je padel po stopnicah in se
 nбил. Tri nesreče na enem dnevu!

Obstreliš se je v levo oko lesni trgovec F.
 Simmerl v Oplotnici.

Iz Koroškega.

Na naslov nekega Schusterja, župnika v
 Svečah! V „Nemiru“ z dne 4. maja napadli ste
 me prav po „krščansko“; govorite o meni le
 kot „Mannerju“ in „človeku“ in zato govorim i
 jaz le o „Schusterju“ in „človeku“. Jezite se,
 da sem stavil g. Seifritzu razna vprašanja. Ali
 naj bi vas za dovoljenje prosil? Pišete, da se
 bojim za rudniško blagajno v Bistrici in obre-
 kujete tudi zadnjo. Jaz pa sem le g. Seifritza
 vprašal, je-li se hoče zavzemati zato, da se vp-
 števja tudi gospodarske in kmetijske delavce v
 starostno preskrbo. To sem vprašal na prošnjo
 delavcev samih. Kaj pa ima to s starostno bla-
 gajno v Bistrici opraviti? Ničesar, ker mi nismo
 njeni člani. Samo zato ste napisali to zadevo,
 da bi se zopet enkrat v dotično blagajno zale-
 teli. To je itak že vaša navada, vi krasni dušni
 pastir! Vi hujskate delavce, češ da morajo oni
 plačevati za uradnike rudnika in gozdarstva. To
 je pa laž, pravklerikalna laž. Po mojem znanju
 je pri blagajni v Bistrici le en gozdar, ta pa že
 12 let. Plačal je ta mož v blagajno gotovo že

1700 K, dobil pa še ničesar. Tako stoji stvar
 in kdor drugače govori, ta je lažnik. Zapom-
 nite si to, Schuster! Drugič pa sem prosil kan-
 didata, naj bi deloval nato, da postane katehet
 odgovoren isti oblasti kakor učitelj. Zakaj to?
 Da bi si otroci tudi od kateheta kaj pručili in
 da bi postali duhovniki enaki učiteljem, ne pa
 hujskace! In nadalje zato, da dobimo le zmožne
 katehete. Katehet, ki ne podučuje v predpisanem
 jeziku, ali ki hujska narodnostno v šoli, ali ki
 psuje nemške otroke — ta ne spada v šolo,
 tega naj si obdrži škof za se! Ali tudi iz drugih
 vzrokov ne spadajo nekateri kateheti v šolo, in
 eden teh ste vi, Schuster! Vi govorite iz navade
 v cerkvi tako tiho, da vas ljudje ne razumejo,
 in otroci v šoli istotako ne. Ko bi vi, Schuster,
 ne imeli klerikalnih predsodkov, priznali bi, da
 imam prav. Kar se pa Drave tiče, bi se gotovo
 obrnila, ko bi čula vaše govorjenje, vaše pri-
 dige in nagrobne govore. Vi Schuster se jezite,
 da ne obiskujem cerkve. Žal da živimo v času,
 ko ni več veliko pravih duhovnikov. Pred da-
 našnjimi hujskajočimi farji pa se mi tako gnusi,
 da se jih izogibam, kjer le količjak morem. Jaz
 najdem Boga povsod in občujem lahko z Bogom,
 brez da bi potreboval posredovanja onih, ki so
 omadeževalci prave vere. Torej, Schuster, jaz
 spoštujem pravo vero in prave duhovnike, zani-
 čujem pa farje. Ali vam to zadostuje? Klin s
 klinom! A. Manner, gozdarski mojster.

Kaplan Jos. Lekol v Prevalu je pri zadnjih
 volitvah čisto na besedo pozabil, da božje kra-
 ljestvo ni od tega sveta. Možicilj, ki je še
 moker za nšesi, se je obnašal v občinski pisarni
 kakor predrzni paglavec, ki se več materine
 šibe ne boji. Metal je akte okoli, imenoval ob-
 činske uslužbence „grobe“ in kričal: kaj je to
 za eno občina! Mož bi zaslužil, da bi se ga po-
 stavilo na hladno. Na dnevu volitve je hotel
 nasilno pregledati volilne listke penzjonistov
 Diete, Skrivavnik in Labe. Vzel je volilcu Ladra
 listek in izradiral že napisano ime ter načekal
 ime „Grafenauer“ na listek. Res, škof naj bi
 imel toliko srca, da bi prebivalstvo v Prevalu
 rešil tega politikujočega popa, ki pozabi, da
 spada duhovnik v cerkev!

Tatovi. Dalje časa sem so se vršili v Sp.
 Dravogradu in okolici razni vlomi in tatvine;
 istotako v Velikovu itd. Te dni pa je prišel v
 bolnico v Slovenjgradec hlapec Suppanz iz Otič-
 nika; imel je hude opekline na roki. Priznal je
 potem razne tatvine in povedal, da so mu bili
 razni hlapci tovariši. Orožniki so dolgoprsteže
 polovili.

Gospodarske.

Zoper gosenice na sadnem drevju priporo-
 čamo to-le sredstvo: Vzemí žveplo (Schwefelein-
 schlag) na štangi, zažgi in pokadi vejevje; gose-
 nice so takoj usmrčene. To je enostavno, ali
 dobro sredstvo. Letos je nevarnost valed gosenice
 posebno huda. Torej na delo!

O času košnje. Med vsemi krmili, ki jih
 ima kmet na razpolago, je seno najbolj dragoceno.
 Ono ni samo govedi, marveč tudi konjem najbolj
 prikladno. Ako sestavljamo primerno krmo, rabiti
 moramo osobito po zimi tudi seno, katero ne de-
 luje v živalskem telesu samo na zdravje ugodno,
 marveč je tudi jako redilna hrana. Da dobimo
 pa v senu redilne snovi v pravem razmerju,
 treba je, da seno ob pravem času pokosimo, ga
 pravilno hranimo in v pravi množini živini po-
 lagamo. Pri nas pa so ljudje, osobito kar se
 košnje tiče, prevečkrat napačnega mnenja. „Travo
 je treba kositi, dokler se je zdi človeku škoda“,
 rekel je živinorejec, ki je imel v hlevu čredo
 lepo rejjenih krav. Imel je prav, žal, da ni dobil
 dovolj posnemalcev. Mnogo kmetov ne kosi prej,
 dokler ne gre trava v seme. Oni mislijo da do-
 bijo s tem več sena. To je vsekakor res, da ne
 dobimo z rano košnjo več pridelka, toda pri
 senu ne smemo gledati samo na dobroto. Oso-
 bito nam je gledati na to, koliko redilnih snovi
 ima seno in v tem oziru zamoremo mnogo sena,
 ki je bilo pozno košeno, nadomestiti z manjšo
 množino sena, ki se je spravilo rano, ker ima
 to seno več redilnih snovi in ga živali lažje in
 boljše prebavijo. Gospodar mora toraj paziti na
 to, da pokosi seno ob pravem času. Najboljši
 čas za košnjo sena je takrat, ko je
 pričela večina trav cveteti. V tem
 času nahaja se v stebli, v listih in v cvetju

največ beljakovine in sladkorja. Ako kosimo v tem času, dobimo dobro seno in dosti. Da je razlika med senom pokošanim v raznih časih res velika, razvidimo lahko tudi iz kemičnih preizkusov, ki dajejo povprečno množino redilnih snovi. Poglejmo eno tako preiskavo!

Trava je imela v 100 kg:	prebav. beljakovine	tolšice	oglenih hidratov
ko je bila	kg	kg	kg
mлада:	8.2	1.6	42.7
zrela:	5.5	1.0	40.8
stara:	3.4	0.7	36.9

Povdariti je, da so te številke srednje, toraj vzete iz več poskusov. V posameznih slučajih je razlika lahko še večja. Kar se s pozno košnjo torej več pridela, je vedno na škodo redilnosti sene, kajti čim začenja napravljati rastlina seme, uporabi zato vse redilne snovi. S tem, da pustimo travo zoreti, osibi se tudi travnik in dobre trave začnejo polagoma izumirati, a na njihovo mesto se naselijo razni pleveli. Trava, ki je dozorela ne poganja vnovič in vedelne trave napravijo samo malo listov, s katerimi nabirajo redilne snovi za zimo. Dvoletne trave pa, kakor n. pr. italijanska pahovka, so dovršile svoje naloge in izumrjejo. Vsak kmetovalec le to že na žitu opazi. Ako pokosimo žito, dokler je še zeleno, vidimo da požene ječmen ali rž novo steblice, pri zrelem žitu pa se to ne dogaja. Enako se godi na travniku. Mnogo kmetov čaka s košnjo dostikrat tudi zato, da se napravi seme, ki naj bi pomladilo travnik. To mnenje pa je že radi tega slabo, ker vstraja večina trav in zeljši več let in se pomnoževali večinoma travniški pleveli, ki so jako trdnega življenja in prej zorijo, nego dobre trave in zato se njihovo seme tudi prej raztrosi. Kmet mora gledati tudi na vreme, ko odbira čas za košnjo. Boljše je začeti 8 dni prej ob lepem vremenu, nego spravljati 8 dni bolj pozno v dežju na pol gnilo seno. Ako začnemo pozno kositi, zastane lahko mnogo dela. Najboljše je kositi jutraj in zvečer, ko se nahaja v travi mnogo vlage, kar košnjo močno olajša. Potrebno je toraj, da se začne s košnjo rano jutraj, rajši za uro pred solnčnim vzhodom a se opusti delo o poldanski hudi vročini, ko ima trava le malo soka in ni moči trave podreti z jednim mahom. Kdor hoče imeti torej dobro in redilno seno in še eno ali dve košnji ali vsej dobro pašo, ta naj kosi ob pravem času. Dokler je trava mlada, dobimo ž njo redilno pičo, s katero zamoremo živino ceneje in boljše hraniti, nego s senom, nabranim po stari navadi, ko je trava odovela. Sedaj, ko je živinoreja v kmetijstvu vedno večjega pomena, gledati bi moral kmet, da ne dobi samo mnogo piče, marveč tudi dobro pičo. Iz vseh teh razlogov naj se torej vsakdo potruži, da pokosi rano svoje travnike, ako mu vreme to dopušča. „Prim. Gosp.“

Pri zdravljenju raznih ran se moramo zlasti nato ozirati, da se rane popolnoma šele tedaj ozdravijo, kadar so odstranjeni iz njih vsi nečistoči. Kratkotako je potrebno da se varuje rano takoj pred vsako nečistočo in da se rabi sredstva, ki bladijo ter branjajo bolečinam. Dobro temu namenu služeče domače sredstvo je obče znana Pragerska domača žavba iz apoteke B. Frager, c. kr. dvorni lferant v Pragi, ki se dobiva tudi v tukajšnjih apotekah (glej inzerat).

Št. 20.846
II. 2.821

Objava.

Na štajerski deželni poljedelski šoli v Grotendorf pri Gradcu se podeli začetkom šolskega l. 1907/08 večje število deželnih prostih mest (Landes Freiplätze).

Namen te sole je izobrazba in vzgoja kmetijskih sinov za kmetijski poklic. Gojenci morajo ostati dve leti, pri manjšemu predznanju tri leta na zavodu, morajo v tem času se udeležiti šolskega poduka kakor tudi vseh poljedelskih delov in se morajo zadržati po obstoječih šolskih predpisih.

Do deželnih prostih mest imajo pravico le na Štajersko pristojni, ne pod 16. leti stari mladeniči in sicer v prvi vrsti sinovi poljedelcev. S prostim mestom je združeno brezplačno življenje poduka, stanovanja in navadne hrane. Za obleko in šolske potrebščine skrbeti ima vsak gojenec sam.

Prosilci za taka prosta mesta ima nasloviti prošnje na štaj. deželni odbor in jim priložiti krstni list, domovinski list, odpustnico vsaj iz ljudske sole, zdravstveno spričevalo, navstveno spričevalo, dokaz njih dosedanjega poljed. delovanja ter občinsko potrdilo o razmerah posestva staršev; prošnje se vložijo najdalje do 15. junija 1907 na kakšnem delavniku osebnosti pri ravnateljstvu deželne poljedelske šole (Landes-Ackerbauschule); tam se podvržejo prosilci tudi skušnji glede znanja ki so si ga pridobili v ljudski soli.

Kdor dobi prosto mesto mora se pri vstopu s posebnim reverzom zavezati, da se bode pečal po dokončanju poduka na tem zavodu najmanj 3 leta na Štajerskem s kmetijstvom ali pa da bode za vsako teh 3 let, v katerih se nahaja izven dežele plačal 200 K štaj. dež. sklada.

Gradec, 17. maja 1907.

Od štaj. dež. odbora.

Hlapec

za 1 konja in 2 kravi se sprejme takoj pri Jos. Berlinger, Vurperg pri Ptuj. Mesečna plača 12 do 14 kron. 820

Hiša

z dobrim, zidanim poslopjem, se prodaja; obsega 11 oralov nji in travnikov, arand. z lepim sadnim drevjeuter posebej 12 oralov lepega gozda; cena 5000 K. Več pove Jakob Lippitsch, Seršenev v sv. Petru pod Velikovecem. 346

Učenec za mizarstvo

se takoj sprejme ali pa pozneje pri F. Scheer na Humu pri Ormožu. Učna doba 2 do 3 leta, ako pa že ve delati, potem 3 mesece ter po dogovoru in kako zina delati itd. 356

340

Učenec

se sprejme v pekariji Leop. Mock v Zellweg pri Judenburgu. Več pove G. W. Blanke, trgovina v papirjem v Ptuj. 358

XXXXXXXXXX

Mali umetni mlin na valčke

z lepim posestvom in nekaj zemljišča je na prodaj. Vpraša se pri upravnistvu „Stajerca“.

XXXXXXXXXX

2 učenca

z dobro šolsko izobrazbo iz boljše hiše se takoj sprejmeta v trgovini z mešanim blagom Franc Schusteritsch v Sv. Vidu pri Ptuj. Tudi se sprejmeta dekla k 2 otrokoma. 356

Učenec

kateri se hoče čevljarke obrati učiti, se sprejme takoj pri Johan Berna, Celje, Gospodarska ulica 6. 394

Harmonika na vetru (Windspiel)

Praktična novost!
Krašna godba!

Ta instrument se na vrtnih hišah, stangah, drevosih, hišah itd. pritrdi in dajo ti glasovi in akordi že pri najmanjšem vetru res (prijeten) umetni višek. Harmonike (Windspiel) so 28 cm dolge in stane komad

samo K 3.— samo

Razpošilja se po pošttem povzetju Erzgebirgisches Musikwaren - Versandhaus, Hanns Konrad v Mostu (Brüx) Nr. 676 na Češkem.

Zahtevajte velik ilustrirani cenik z nad 3000 slikami brezplačno in poštne proste. 538

2 glasovira

(Klavirja), se zaradi pomanjkanja prostora prodata. Cena 25 do 30 gl. Več pove upravnistvo tega lista 352

XXXXXXXXXX

Dva pekovska učenca

močna, zanesljiva, se sprejmeta takoj v pekariji Bl. Smertschan v Celju. 359

XXXXXXXXXX

Pekovski učenec

s 3 letno učno dobo in prosto obleko in hrano, se sprejme takoj pri Jos. Berlinger, pekariji Vurperg pri Ptuj. Sprejme se dekla, ki je že delala v pekariji, z mesečno plačo. 321

Nova velika trgovina

se je pričela v Celju na kolodvorskem prostoru na voglu hiše

hotela Stadt Wien od

Johanna Kossa

Velika zaloga vsakovrstnega modnega in perilnega blaga za ženske, štofi in cajgi za moške obleke, amerikan-skih in tudi drugih avle-nih robcev, zelo močno beloplatno za perilo in prtice, srajce, kravate, ženskega druka (od fiberja) vozičkov za otroke od 6 gl. naprej in vsakovrstnega drugega blaga po zelo nizki ceni. Postrežba zelo solidna.

Za obilni obisk se priporoča.

Johann Koss, trgovina

Rudarji!

Za Vrdniški rudnik sprejme ravnateljstvo grebu, Visoke ulice št. 22, dobre in kape (hajerje in lanferje), kateri niso in ne pod 18 let stari. Delo traja samo a pogoji so ugodni. Na pismena šanja se tudi takoj odgovori.

Lesna trgovina!

Pri žagi dil in lesni trgovini Adalb. Ruzicka v dobiva vedno vse vrste mehkega in trdega suhega lesa, vinogradniške palice, rezane, mehke, darski les iz hrasta, vse po nizki ceni. Razna nakupuje vse vrste okroglega in sodarskega lesa soki ceni.

Žagar

ki se razume dobro na „Vollgatter“ se sprejme takoj pri

mestni žagi v Ptuj.

Proda se

lepo malo posestvo, obenem prodaja vina, piva itd. Obstoji iz ene lepo zidane hiše, ki je s cepci dvjono stanovanje, eno z dvema sobama, kuhinjo, drugo z eno sobo, kuhinjo, speis, 2 kleti, 5 stalic, kravja stala za 4 krave, skedenj, svinjska nadalje 3 orale zemlje in to je lepi sadonostnik, njiva in dosti izabele, da se dobi 2 polovine. Proda sama Antonija Majcen v Rosswein pri Mariboru.

Zahvala.

Z ozirom na smrt dne 20. maja 1907 v Obrižu pri Središču umrlega pokojnika

Jakoba Korošec

kategorega so položili dne 22. maja t. l. k njegovu počitku na pokopališču v Središču sam bil nezmožen. pri pogrebu se vsakom posebniku za prijazo udeležbo zahvali. Vsled tega izrekam tem potom zlasti spoštanim veteranem v Središču in velebrat duhovščini kakor tudi mestnemu pokopališču zavodu v Ptuj za korektno vodstvo najplejš zahvalo.

Središče, 22. maja 1907.

Matijas Dečko

posestnik v Središču, kot zet in s svojo ženo hčerko.

Naj lažje majhen sem možic!
Pa sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ker sem Kathreinjevo kavo pil.

Nihče naj bi ne pil močno razbujajoče grne kave nemešane!
Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

sama se je obnesla za najokusnejšo primes, ki lahko prebavna, redilna in krvotvorna speši zdravje.

Otroke bi bilo samo še navajati Kathreinerjeve kave.